

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a Doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Cuvânt cu duh de înviere în el așez peste pământul și neamul român în zi de duminică, a doua duminică după Sfintele Paști, a doua oară când am intrat în încăperea în care stăteau încuiați ucenicii Mei, temându-se ei de iudeii care-i urmăreau, iar Eu iarăși M-am descoperit văzut în mijlocul lor și iarăși le-am zis „*Pace vouă!*”, și am spus apoi lui Toma să se apropie și să-Mi pipăie mâinile și coasta și trupul împuns de cuiele răstignirii Mele pe cruce și să creadă el și ei și toți cei care Mă vor iubi după ei până la sfârșitul veacurilor, să creadă că Eu am fost și sunt Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, trimisul Tatălui pe pământ ca să Mă doară trupul străpuns de cuie și să-Mi facă ele o așa de mare durere cât să ajungă ea să-L rog pe Tatăl să-i ierte pe toți cei care nu M-au cunoscut cine sunt și care Mă vor afla prin învierea Mea cea de a treia zi din mormânt, o, și le spun acum tuturor celor de sub cer că am murit de durere când Mi-am dat Duhul, strigând cu lacrimi la Tatăl: *«Tată, de ce M-ai părăsit?»*, iar când durerea s-a întetțit tot mai aspră și mai aspră, am zis: *«Tată, Îmi așez în mâinile Tale Duhul Meu»*, și apoi am murit.

N-a fost și nu este om să înțeleagă puterea nemiloasă a durerii trupului Meu dumnezeiesc atârnat în cuie pe lemnul crucii, după ce am purtat crucea mergând și ducându-Mi-o sub nemiloasele dureri de la lovituri și biciuiri, de la scuipări și hule ale celor ce M-au dat spre răstignire sub corul atâtor glasuri care o dată toți cereau mai-marilor poporului și spuneau: *«Răstignește-L!»*

Durerea Duhului și a trupului Meu a fost tot ceea ce Tatăl a dăruit, iubind El lumea atât de mult, de nu M-a cruțat Tatăl, chiar dacă numai pe Mine Mă avea de bogăție a Sa, de iubire a Sa.

Mi-am dat pe cruce Duhul și am murit de durerea care Mi-a curmat suflarea de viață a trupului, și de atunci Eu și Tatăl căutăm după om să se întoarcă la Noi cu milă și iubire pentru iubirea cu care M-a dat Tatăl spre cruce și suferință ca să fiu izbăvitorul lumii prin biruința învierii Mele, iar dacă am înviat cu biruință, călcând cu moartea peste moarte, Mi-a dat Tatăl toată puterea în cer și pe pământ, și are omul la Dumnezeu pe Iisus Hristos salvator al celor ce se vor boteza cu numele Meu și vor primi înfierea ca fii ai lui Dumnezeu, așa cum este scris despre cei care vor crede în Mine și vor primi putere să se facă fii ai lui Dumnezeu prin har și prin credință statornică, toate spre viață veșnică, părtași cu Hristos întru împărăția lui Dumnezeu venită pe pământ prin moartea și prin învierea Mea cea de acum două mii de ani.

Am venit pe pământ să-l nasc din cer pe om, și ca să nu mai fie el născut din părinți, din carne și din sânge, din cele ce nu moștenesc împărăția cerurilor, și de aceea îi înfiez pe numele Meu pe cei ce se apropie și primesc puterea să se facă fii ai lui Dumnezeu pentru iubirea cu care Eu, Iisus Hristos, am venit să răscumpăr omul din păcatele lui și să fie el din cer apoi pe pământ între fiii oamenilor și să-Mi fac turmă și să fiu Păstorul turmei Mele apoi.

Și acum, în numele durerilor Mele de pe cruce te învăluiesc în binecuvântare de înviere, popor și neam român, și-ți dăruiesc duh din Duhul Meu ca să cânti: Hristos a înviat și să iei duh de biruință cerească acum, căci în zilele care urmează după această grăire a Mea cu tine stau gata pregătiți răufăcătorii tăi și ai Mei să te răstoarne din mersul tău și să te supună iar și iar cu totul și să tot mori, pentru ca să te poată culca de tot și să-ți ia ei tot ce mai ai pe tine și în tine, dar Eu, Iisus Hristos, Domnul Dumnezeuul tău, te iubesc mult și tot mai mult, țara Mea cea de azi, o, și-ți pregătesc biruință acum asupra celor ce stau pe pieptul tău disprețuindu-te pentru puterea lor asupra ta, și iată ce fac, că-Mi strig și-Mi scol la veghe pentru tine pe fiii cuvântului Meu de pe meleagul tău, și împreună cu ei ne așezăm la rugă în fața Tatălui ca să te salvăm de la cădere iar și iar, o, că iarăși ți-au pregătit vrăjmașii de pe vatra ta lovire peste tine ca să poată numai ei și numai pentru ei, de vreme ce n-au suflet de om acești vrăjmași împotriviți ție și slujitori lui satana și lui antichrist.

Și de aceea, voi, fii ai pământului și neamului român, ridicați-vă cu Dumnezeu și cu poporul cuvântului Meu de pe meleagul român și stați față în față cu vrăjmașii voștri, voi, cei ce vă iubiți și vă prețuiți țara și neamul și strămoșii și trecutul cel sfânt al acestei țări!

Ridicați-vă, fiilor, și spuneți lui Dumnezeu și fraților voștri români, spuneți-le celor mințiți de cei ce vă împiedică pașii, o, spuneți-le despre limba mincinoasă a celor ce dau acum iar și iar să culce țara și s-o ia din mâna celor ce dau acum s-o ridice pe picioarele ei, o, că greu au fost așezați aceștia să vegheze ridicarea neamului român, neam mințit și furat de cei care scot iarăși acum paloș mincinos, dând ei să doboare jos cârma acestui neam, pe cei abia așezați să repare stricăciunea celor de până la ei, după treizeci și cinci de ani de așteptare de când partidul roșu îngroapă adevărul lucrurilor sub minciuna cu care acești dușmani de țară leagă la ochi fiii neamului român ca să nu vadă, ca să nu afle, ca să nu priceapă că acest partid a pus mâna pe țara română ca să nu se mai ridice ea, ca să nu mai scape de sub mâna lor.

O, ieșiți în față și salvați adevărul, salvați-l voi, căci judecătorii din neamul român sunt de partea celor ce fură și mint și sunt mai vinovați decât cei vinovați pentru judecată.

O, treziți-vă! Hristos vă strigă și vă face chemarea la veghe, la zile de biruință pentru voi! Noi, cei din cer, și voi de pe pământ, hai să punem pe tron lumina ca să se vadă în lumină cei buni și cei răi pentru neamul român.

Ești cu zile de mare cumpănă pe vatra ta, neam român! Păstrează-i la cârmă pe cei ce stau acum de partea ta cu îndreptarea celor atât de strâmbe vreme de treizeci și cinci de ani, de când partidul roșu ți-a legat mersul și dreptul la libertate, dar ridică-te acum cu Dumnezeu și ia din cer putere și ieși de sub cei mincinoși pentru soarta ta, că iată-i, nu știu decât minciună să împartă, lovind cu ea pe cei care au dorul să te vadă înflorind și înviind de sub cei ce te țin sub robia lor de atâția ani ai minciunilor lor.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, așează-te lângă Mine ca să lucrăm cu cerul pe pământ și să biruim vrăjmașii neamului român și să fie întăriți la veghe peste țară cei care se zbat să aducă la plutire corabia, țara Mea română, căci alături cu Noi și cu voi sunt voievozii neamului român, România cea din cer, și hai să-i slăbim și să-i biruim pe cei ce stau la întuneric cu planul lor de dărâmare, dar tu ești țara Mea, nu cum spun și cred ei că ești țara lor, iar Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, și am pe vatra ta cuvântul Meu de Păstor de șaptezeci de ani și mai bine ca să te pregătesc pentru slava ta cu Mine, slava cea de la sfârșit de timp, o, țara Mea română, și îi scol la veghe pentru tine pe cei care Mă poartă spre tine, și pe tine spre Mine ca să vin să te izbăvesc.

Și spun acum fiilor cuvântului Meu așezarea lor la rugă pentru tine, cu zile de post pentru biruirea celor ce sunt vrăjmași de la mijloc ai neamului român, și pentru biruința celor ce iubesc după adevăr acest neam.

O, fii ai cuvântului Meu, au vrăjmașii neamului român zile de amenințare, lucrând ei la întuneric ca să dărâme de la cârmă pe cei așezați cu putere din cer ca să cârmuiască acum neamul român. Amin, amin zic vouă, în aceste zile de cumpănă lucrăm și Noi cu putere din cer, lucrăm cu post de bucate și cu strigare spre Tatăl și spre sfinții României, și gata sunt ei să fie strigați în ajutor ca să vină.

Aduceți rugă spre cer pentru neam și pentru cei ce cârmuiesc acum, o, fiilor. Am făcut mari biruințe lucrând cu voi alături. O, hai iarăși, hai să prindem nădejde și duh de biruință, fiilor! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, lucrăm pentru liniștirea furtunii și pentru îngenuncherea vrăjmașilor dinăuntru, cei mai primejdioși vrăjmași, căci din afară dacă este veghe înăuntru, sunt slabi aceia.

Binecuvântată să fie jertfa de rugăciune și de chemare a biruinței lui Dumnezeu pentru neamul român! Luni, marți și miercuri, ziua a doua și a treia și a patra a săptămânii care începe azi, ridicăm strigare la cer să vină cerul, că adânci cu totul sunt gândurile lui Dumnezeu pentru neamul român acum, la sfârșit de timp, căci România este floarea cea așteptată să se desfacă petală cu petală spre slava ei cu Dumnezeu înaintea neamurilor pământului, dar vrăjmașii dinăuntru sunt necredincioși și pier prin păcatul necredinței, și vine Domnul cu slava Sa, vine cu binecuvântare nouă peste pământul și neamul

român, vine cu numele Său nou și mare, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, cuvânt venit cu norii ca să fie scris în cartea sa din zilele acestea, și poartă în el și cu el binecuvântarea și slava neamului român acum, la sfârșit de timp. Amin.

O, dar astăzi grăiesc și cu tine, popor al cuvântului Meu, că Mi-e dor, Mi-e tot mai dor să Mă destăinui și să-Mi răcoresc Duhul durut de la cei care n-au stat frumos și frumoși și tot mai frumoși în trupul acestui popor, așa cum aștept Eu, Domnul, privind îndelung și tot privind la cei care Mă află și vin și bat ca să intre și ca să fie și ei între cei cu care Îmi port crucea vremii de azi, căci dacă vii și tu, dar nu te așezi ajutor lui Hristos ca să ai apoi har, și îndeajuns să ai și să se înmulțească peste tine pas cu pas, o, iată, cazi în nelucrare și cazi în necredință apoi, dacă nu veghezi ca să te porți ca fiu al lui Dumnezeu lângă acest izvor de cuvânt.

O, fiilor, e greu păcatul necredinței, și e mult mai greu acest păcat asupra celor care se încearcă cu el după ce Mă află ei și Mă cred prin acest cuvânt. A venit lepădarea de credință și la unii care au mers cumva și ei după mersul pe care l-am așezat Eu, Domnul, peste fiii poporului cuvântului Meu. Cad dintre cei ce au venit și s-au făcut că merg și ei, cad ca Iuda care mergea pe alături, nu în pas frățesc, o, și cad căzând în îndoială dacă au lucrat pe margini doi câte doi, câte trei, otrăvindu-se unii pe alții, pângărindu-și inimile unii altora cu vorbe bârfitoare, cu duh de judecată asupra mersului Meu cu crucea purtată cu fiii acestui popor, iar unii din aceștia pângărindu-și chiar trupurile unii altora ca unii pe care satana îi lucrează el pe gustul lui apoi.

Iată, se aleg la dreapta și la stânga toate cele lucrate de cei care au lucrat bine sau rău lângă acest izvor de cuvânt. Necredința face întuneric în om, și începe ea cu îndoiala, o, și nu mai este frumos cel ce lucrează și stă la întuneric, și se face urât la chip și la cuvânt, căci în întuneric vezi numai negru totul, și așa lucrează păcatul necredinței când cade omul în el.

Când eram pe pământ cu ucenicii Mei erau așa de mulți care nu voiau să creadă, și nu voiau pentru că iubeau viața trăită și de aceea Îmi ziceau ei Mie: păcătosul și smintitorul și petrecătorul cu desfrânatele și cu vameșii, și înșelătorul Îmi ziceau și-Mi puneau vină cum voiau și cum le venea la minte și la gură, o, dar cum erau ei, nu le venea în gând și de ei cum erau, căci viclean este în om păcatul vorbirii de rău.

Lucram vindecări și minuni dumnezeiești peste mulți neputincioși, și nu voiau mai-marii norodului să Mă recunoască vindecător din cer, ba îi învățau pe cei vindecați să-I mulțumească lui Dumnezeu, nu Mie, păcătosului, cum Mă numeau ei, și ziceau că Dumnezeu nu-i ascultă pe cei păcătoși. O, cum, dar, îi asculta Dumnezeu pe ei, pe cei ce se dădeau drepti, numindu-Mă pe Mine păcătos și înșelător?

O, fiilor, sunt atâtea mărturii, pe care cei ce aleg necredința nu le mai iau în seamă. O, nu le este, nu le mai este dat să înțeleagă și să se întoarcă și să fie iertați de aceste păcate grele.

Fiilor, fiilor, sunt atâtea mărturii din vremea lucrării cuvântului Meu în mijlocul acestui popor la sfârșit de timp, și iată, cei ce s-au ales la stânga pentru viață trăită ca și lumea în libertatea voii fără de Dumnezeu peste ea, o, nu le mai este dat să-și mai amintească și să-și mai păstreze credința, căci credința rămâne darul celor ce rămân în duhul credincioșiei, nemaîmprăștiindu-se ei să ia din părți pentru puterea credinței lor.

Coboram în nor înaintea poporului Israel și grăiam prin Moise și le dădeam prin el cuvântul Meu, o, și tot M-a părăsit Israel căutând caz pentru necredință și se împiedicau în Moise, în cel de dinaintea grăirii Mele cu el pe munte, ca să dau apoi prin el poporului legile lui Dumnezeu pe cale. O, nu Mi-a dat el ascultare ca să-i fie lui bine. El iubea păcatul și îl creștea în el și găsea ca pricină pe Moise păcătosul.

Creștea păcatul din unul în altul în fiii lui Israel și n-au dat să semene cu Mine în vremea Mea cu ei. Mă dureau, Mă dureau de la ei și îi părăseam și Mă trăgeam în Tatăl plângând după ei, iar ei picau apoi robi la stăpân și îi dureau robia și Mă strigau să-i iert când îi dureau și să-Mi întind mâna după ei, dar dragostea lor după păcat îi doboră mereu.

O, fiilor, să nu se fi luat unul după altul cei care trăgeau cu neîmplinirea cuvântului Meu și ca să se îndreptățească împotriva Mea cei care au stat atâția ani la masa cuvântului Meu din vremea aceasta.

O, iată de ce tot dau să grăiesc și să tot grăiesc despre durerea Mea de la cei care au ales păcatul lepădării de credință, după ce nu le-a mai plăcut statul lor cu Dumnezeu. O, fiilor, ce, oare, va fi cu ei?

Mă pregătesc cu voi acum să întâmpinăm pe cei din cer care vor veni cu dor mare la praznicul mironosițelor în grădinile Mele cu voi și Mă voi mângâia grăindu-le lor durerea Mea, care caută alin, fiilor. Așadar, binecuvintez peste voi pregătirea mesei de Paști iar și iar cu voi și cu ucenicii și ucenițele drumului Meu cu crucea și ai învierii Mele apoi, și voi fi aici și vor fi toți cei de la început și până la voi, iar Eu sunt Păstor și le voi da lor bucuria învierii Mele și a lor, și-Mi voi acoperi în ziua aceea ranele de pe trup ca să-i pot bucura pe deplin pe ei la masa Mea cu voi și cu ei în cetatea Mea cu voi, aici, pe pământ, pe pământul neamului român, o, fiilor. Amin, amin, amin.

06/19.04.2026